

Jeg vil så også sige fra Kristeligt Folkeparti, at de støtter forslaget.

Det er rigtigt, at det i nogen grad ligner forslaget fra sidste år. Men som ministeren så skarp-sindigt også fandt ud af, er der jo en lille åbning i, at man også kan opnå C-niveauet på anden vis.

Det, som vi foreslår, er altså, at det som hovedregel skal det være naturfag efter model II, men hvis et gymnasium insisterer på at nå målet på anden vis, kan de også komme med det, men målet skal være der. Det er jo, fordi det efter min mening er fuldstændig forkert, at gymnasiasterne stilles så forskelligt. Det går op for dem efterhånden, at fordi de har gået på et gymnasium, der ikke havde det tilbud, står de bagefter og har problemer med indgangsniveauet.

Jeg vil endda skærpe det i forhold til, hvad hr. Kim Behnke sagde, nemlig at det ikke er eleverne, der skal vælge, for de opdager jo en gang imellem, at hvis vi har valgt for dem, så var det måske meget godt, men i virkeligheden er her jo tale om, at det måske først og fremmest er lærerne, som har fravalgt det, fordi de synes, det er besværligt, og fordi det er meget nemmere at gøre, som man plejer. Det er jo derfor, man bliver nødt til at skære igennem.

Her har vi et forslag, hvor det har været gennemprøvet, og hvor man jo faktisk siger, at det er et columbusæg, eller man kan også sige et Kinder-æg: tre i ét. Man får jo niveauerne, fordi man får synergieffekten af de forskellige fag.

Derfor mener jeg også, at kun at fortsætte med forsøg, bare fordi vi ikke er i gang med en ny gymnasierreform, vil være forkert i det her tilfælde. Jeg synes, vi må være parate til at sige: Det er klart et problem med det manglende C-niveau. Vi har faktisk et forsøg, der viser, at det er godt; det er anbefalet af dem, der har prøvet det; det vil give de studerende et løft; det er det, som de bagefter kommer og efterspørger.

Med hensyn til det her med arbejdsbelastningen viser det sig jo, at i og med at faget netop gøres interessant, giver synergieffekten måske nok en vis arbejdsforøgelse, men måske også en arbejdsglæde i forhold til faget.

Derudover er jeg overbevist om, at det også vil betyde et fagligt løft for alle lærere, at man nu er nødt til at gå i gang med de udfordringer, som ligger i naturfag.

Jeg er som sagt lidt bekymret for, at hvis vi bare lader stå til, så er det kun de initiativrige

skoler, som fortsætter, og de andre gymnasier må så vente på, at vi engang får lavet en gymnasierreform.

Men jeg takker for den meget positive tilkendegivelse, der har været. Jeg kan jo da se, at det skulle være muligt at nå frem til et eller andet, så vi ikke nødvendigvis skal vente en 3-4 år. Så jeg tror i og for sig, at selv om det er det samme forslag som sidste år, er det måske blevet modnet en lille smule i løbet af året.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden:

Så skal jeg oplyse, at ordføreren for forslagsstillerne til de to sidste forslag, vi har til første behandling, har gjort opmærksom på, at der er et stort indholdsmæssigt sammenfald mellem de to forslag, hvorfor hr. Søren Kolstrup gerne ser, at de to forslag behandles sammen.

Det har jeg set på, og da jeg også kan se, at der er totalt sammenfald, hvad angår ordførere, har jeg ikke noget imod det, men det forudsætter, at ingen ordfører gør indvendinger herimod. (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Så behandles de to sidste forslag sammen. Det betyder selvfølgelig, at der er indtil 10 minutters taletid for ordførerne.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 169:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet elev- og kursistdemokrati på de gymnasiale uddannelser, højere forberedelseseksamen (hf) og VUC.

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 30/3 2001).